

heden har naaet til et Forrentningsresultat af ca. 2½ pCt., saa er det ikke mindre tilfredsstillende, men saa er det et i det hele og store ret tilfredsstillende Resultat, man har naaet. Jeg begrundet dette paa, at man, Lovgivningsmagten, det offentlige, fra første Færd altid har villet føle sig tilfreds, naar de i Statsbanerne anbragte Midler kunde give halv Forrentning, idet man altid mente, at den manglende halve Forrentning opvejedes fuldt ud gennem de ved Banerne opnaaede indirekte Fordele. Naar man nu imidlertid er naaet tæt op til 2½ pCt., er man allerede over den Forrentning, der oprindeligt blev stillet til Banerne. Og tager man tillige Hensyn til, at Forrentningen den Gang sattes til en Rentefod af 4 pCt., medens denne jo nu er gaaet meget nær ned til 3 pCt. — i alt Fald viser den officielle Børskursliste, at tre Procents Statsobligationer noteres til 98 à 100 —, saa forekommer det mig, at det er saa langt fra at være et mindre heldigt finansielt Resultat, som Statsbanedriften har givet i de sidste fem Aar og navnlig sidste Aar, at det tværtimod maa kaldes ret tilfredsstillende. Jeg vil ikke bruge et stærkere Udtryk, men holde mig til, hvad jeg tror, alle maa indrømme. — Man kunde maaske mene, at naar jeg finder det Resultat, der foreligger nu, ret tilfredsstillende, saa kunde det være lidt underligt, at jeg kunde ønske en Kommission nedsat, saaledes som der er foreslaaet under Nr. 12. Jeg skal i saa Henseende blot bemærke, at jeg indrømmer, at jeg ogsaa har haft Betænkelighed ved at tiltræde det, det er det andet af disse Forslag, jeg har haft nogen Betænkelighed ved at tiltræde, men paa den anden Side er det jo givet, at selv om man finder noget tilfredsstillende, kan man ikke have noget imod, at det bliver højst tilfredsstillende, og da nu andre ærede Medlemmer have den Overbevisning, at en saadan Kommission vil blive en Samling af saa indsigtfulde, saa kloge og saa dygtige Hoveder, at de ville finde Midler og Veje til at bringe et saa udmærket Resultat frem, ja, saa ser jeg med stor Glæde, at det sker, og jeg ser ikke, at det overhovedet kan gøre nogen Skade. Derfor er jeg, til Trods for, at jeg finder, at det finansielle Resultat af Statsbanedriften i de sidst forløbne fem Aar har været ret tilfredsstillende —, ja i Tiden endogsaa har overgaaet de Forventninger, man fra første Færd har næret til Statsbanernes Forrentning — alligevel enig med det ærede Udvalg om, at det ikke kan skade noget, at man gennem en

Kommission faar undersøgt, om der dog ikke skulde kunne vindes endnu bedre og smukkere Resultater.

Da vi befinde os paa dette Tidspunkt af Dagen, som vi gøre nu, og da denne Sag ikke synes at have saa overordentlig megen Tiltrækning for ærede Medlemmer, skal jeg, foreløbig i alt Fald, slutte.

Madsen-Mygdal: Ja, Tiden er jo langt fremrykket, og det er derfor naturligt at indskrænke sine Bemærkninger saa meget som muligt, og det glæder mig derfor, at jeg under disse Omstændigheder ikke har meget at tilføje paa Mindretallets Vegne til de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Ordfører, og til den udførlige Begrundelse i Betænkningen. Hele Udvalget er jo enig om alle de stillede Ændringsforslag og navnlig om at foreslaa nedsat en Kommission til at foretage en nøjagtig Undersøgelse af de herhenhørende Forhold. Jeg finder derfor ikke nogen som helst Anledning til at gaa ind paa disse forskellige Ændringsforslag, der, som sagt, allerede udførlig ere begrundede baade skriftlig og mundtlig, men der er et Par Punkter, som jeg dog gerne vilde have Lov til at gøre et Par Bemærkninger om.

Da vi havde Sagen til første Behandling, tillod jeg mig at anbefale dette Lovforslag omtrent helt igennem, og af de Grunde, jeg da nævnede til at anbefale Lovforslaget, var der blandt andet den, at Regeringsforslaget har udeladt den nugældende Lovs § 17, som bestemmer, at Lønningsspørgsmaal kunne i Tvivlstilfælde ikke indbringes for Domstolene. Det er den nugældende Ordning, men denne Paragraf havde Regeringen foreslaaet udeladt, og denne Udeladelse tiltalte mig. Det var en af Grundene, hvorfor jeg anbefalede dette Lovforslag. — Den anden Grund var den, at den Forskel, der nu er mellem de pensionsberettigede med Hensyn til at lade Spørgsmaalet om deres Pension og Vente- penge afgøre for Domstolene, havde Regeringen ogsaa strøget i det oprindelige Lovforslag. Men paa begge disse Punkter har Udvalgets Flertal taget Bestemmelsen i den nugældende Lov op, uagtet man i det hele taget var enig om under Hensyn til den eventuelle Kommission, som man bebuder, at vedtage Regeringens Lovforslag saa nogenlunde uforandret. Det er en Selvfølge, at jeg er mod Flertallet paa disse to Punkter, og dersom Sagen forelaa i dette Øjeblik til endelig Afgørelse, vilde jeg fremdeles fastholde denne Modstand, men under Hensyn til, at det, som nu fore-